

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: Acticom s.r.o.**, IČ 29095905, se sídlem Skrétova 475/8, 301 00 Plzeň, *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2014 č. j. DSH/11696/14**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2014 č. j. DSH/11696/14, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 15. 8. 2014 č. j. MMP/176483/14, kterým byla žalobci dle ust. § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) za současného využití ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu, uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč za spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 125f odst. 1 silničního zákona spočívající v porušení ust. § 10 odst. 3 téhož zákona. Dále byla žalobci v souladu s ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. ve

spojení s vyhláškou Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb., uložena povinnost nahradit paušální náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

II. Žaloba

Dle názoru žalobce nebyla ve správním řízení dodržena zásada bezprostřednosti stanovená explicitně v ust. § 2 odst. 11 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád a ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a rovněž zakotvená v článku 6 odst. 1 a odst. 3 písm. c) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a dále zakotvená v článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce konkrétně namítá, že vydání rozhodnutí nepředcházelo ústní jednání, na kterém by bylo provedeno dokazování za osobní účasti žalobce. Žalobce má za to, že zásadu bezprostřednosti na daný případ lze aplikovat za využití zásady analogie práva a zákona - konkrétně analogii s ust. § 2 odst. 11 trestního řádu a s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Žalobce namítal, že správní orgán postupoval v rozporu s ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „správní řád“), když neuvedl, kdy nejpozději bude mít žalobce možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a kdy budou veškeré podklady pro rozhodnutí shromážděny. Správní orgán pouze uvedl, že: *„Před vydáním rozhodnutí bude mít právnická osoba Acticom s.r.o. možnost podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí u zdejšího správního orgánu.“* Tento postup správního orgánu zakládá dle žalobce vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 15 Ca 258/2008-55, dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2008 č. j. 8 As 47/2005-104 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2013 č. j. 7 As 11/2013-30 (všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz)

Žalobce rovněž namítal, že správní orgán zahájil správní řízení o správním deliktu, aniž by k tomu byly splněny podmínky předpokládané zákonem. Dle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu platí, že řízení o správním deliktu lze zahájit tehdy, pokud správní orgán učiní nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a buď řízení nezahájí, neboť i přes provedené kroky nezjistí skutečnosti odůvodňující zahájení řízení o přestupku proti určité osobě anebo proto, že řízení o přestupku zastaví, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno. Žalobce uvedl, že provozovatel na základě výzvy správního orgánu sdělil totožnost řidiče, avšak správní orgán řízení nezahájil. Samotné zahájení správního řízení z moci úřední přitom nezávisí na libovůli správního orgánu, ale platí, že pokud dojde k závěru, že existují důvody pro zahájení správního řízení, musí tak učinit. V této souvislosti žalobce odkázal na usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 6. 2011 sp.zn. II ÚS 345/2001 (dostupné na www.usoud.cz). Žalovaný zcela opominul ust. § 125f odst. 4 písm. a) a b) zákona o silničním provozu, tj. zákonem stanovené situace, kde lze řízení o správním deliktu provozovatele vozidla zahájit, a zahájil jej, ač nebyla naplněna podmínka dle písm. a) ani b) shora citovaného ustanovení. Žalobce v této souvislosti v žalobě vytýkal správnímu orgánu, že nepředvolal k podání vysvětlení pana J.P., a to za účelem zjištění pachatele přestupku, když se žalobci jeví jako nanejvýš pravděpodobné, že pan Pouba věděl, kdo vozidlo na místo zaparkoval. Správní orgán pouze uvedl, že ze spisové dokumentace

nevyplývají údaje o žádných dalších osobách, které by ve věci mohly být předvolány k podání vysvětlení a tím by mohly přispět k ozřejmění osoby řidiče, který s předmětným vozidlem na uvedeném místě zastavil. Ve vztahu k výše uvedenému má žalobce za to, že správní orgán postupoval v rozporu s ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, když neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku.

Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného, včetně souvisejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když má za to, že se v tomto rozhodnutí s námitkami žalobce dostatečným a vyčerpávajícím způsobem vypořádal. Žalovaný trvá na svém napadeném rozhodnutí, žalobu považuje za nedůvodnou a navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV.

Projednání žaloby před krajským soudem

Projednání žaloby před krajským soudem proběhlo v nepřítomnosti žalobce a jeho právního zástupce, který se bez omluvy po řádném předvolání k jednání nedostavil.

Žalovaný v průběhu jednání setrval na výchozích skutkových zjištěních i na právních názorech, kterými bylo odůvodněno žalobou přezkoumávané rozhodnutí. Žalobu označil za nedůvodnou a navrhl, aby soud žalobu zamítl. Náhradu nákladů řízení žalovaný nežádal.

V.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Pro potřeby posouzení důvodnosti jednotlivých žalobních výtek vycházel soud z obsahu správního spisu, ze kterého zjistil následující skutečnosti.

Dne 29.10.2013 Městská policie města Plzeň sepsala oznámení o podezření z přestupku s J.P., který při řízení vozidla SEAT ALTEA RZ ... se měl dne 29.10.2013 v 18:40 hod. dopustit přestupku „zákaz zastavení“ v ul. Smetanovy sady. Na vozidlo byl nasazen TPZOV č. 305. J.P. se odmítl k věci vyjádřit a odmítl oznámení o podezření z přestupku podepsat. Současně dne 29.10.2013 Městská policie města Plzeň podala

oznámení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., kde jako pachatel přestupku byl označen J.P., trvale bytem... Na základě zjištění, že provozovatelem předmětného vozidla RZ... je právnická osoba Acticom, s.r.o. se sídle v Plzni, Klatovská třída 1460/83, byl tento provozovatel vozidla vyzván k uhrazení částky 200,- Kč ve smyslu ust. § 125h odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. o silničním provozu. Právnická osoba Acticom, s.r.o. byla dne 6.1.2014 Magistrátem města Plzně předvolána k podání vysvětlení na 28.1.2014 v 13:30 hod. Dne 28.1.2014 Magistrát města Plzně kontaktoval P.K., bytem ..., který sdělil svůj úmysl podat vysvětlení ve věci společnosti Acticom, s.r.o., jako zástupce společnosti Fleet Control, s.r.o. a vystupující jako zmocněnec společnosti Acticom, s.r.o. Ve sjednaném termínu se P.K. ke správnímu orgánu k podání vysvětlení nedostavil. P.K. byl správním orgánem vyzván, aby se dne 12.3.2014 a následně dne 15.4.2014 dostavil ke správnímu orgánu k podání vysvětlení ve věci oznámeného přestupku. K podání vysvětlení se nedostavil. Dne 25.3.2014 Magistrát města Plzně sepsal záznam o odložení věci týkající se protiprávního jednání blíže nezjištěného řidiče vozidla RZ... Správní orgán konstatoval, že P.K., který podle prohlášení provozovatele vozidla Acticom, s.r.o. měl předmětné vozidlo v inkriminovanou dobu v užívání a také jej řídil, se k podání vysvětlení před správním orgánem nedostavil. Správní orgán proto nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, byla věc podle § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích odložena.

Dne 10.6.2014 Magistrát města Plzně vydal příkaz čj. MMP/126172/14, kterým podle § 125f odst. 4 zák. o silničním provozu právnické osobě Acticom, s.r.o. uložil podle § 125f odst. 3 zák. o silničním provozu, za použití § 125c odst. 4 písm. f) téhož zákona, pokutu ve výši 1.500,- Kč. V důsledku podání odporu proti tomuto příkazu právnickou osobou Acticom, s.r.o. oznámil správní orgán 12.6.2014 této právnické osobě pokračování v řízení o správním deliktu. Současně s tím tento správní orgán oznámil právnické osobě, že v dané věci bude u správního orgánu dne 8.7.2014 od 10:00 hod. vedeno dokazování mimo jednání listinami, které také specifikoval. Dne 8.7.2014 správní orgán sepsal protokol o provedení důkazů mimo ústní jednání. Podáním ze dne 9.7.2014 správní orgán vyrozuměl Acticom, s.r.o., že dne 8.7.2014 bylo mimo ústní jednání před správním orgánem vedeno dokazování ve věci správního řízení o správním deliktu, kterého se tato právnická osoba měla dopustit jako provozovatel vozidla RZ ... dne 29.10.2013. Usnesením ze dne 9.7.2014 čj. MMP/150595/14 Magistrát města Plzně oznámil právnické osobě Acticom, s.r.o., že v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, se může seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí ve věci řízení o správním deliktu ve smyslu § 125f odst. 1 zák. o silničním provozu a to ve lhůtě 5-ti pracovních dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Toto usnesení bylo právnické osobě ACTICOM, s.r.o. doručeno dne 9.7.2014.

Dne 15.8.2014 Magistrát města Plzně vydal rozhodnutí čj. MMP/176483/14, kterým právnické osobě Acticom, s.r.o. uložil podle § 125f odst. 3 zák. o silničním provozu za současného využití § 125c odst. 4 písm. f) téhož zákona pokutu ve výši 1.500,- Kč, neboť se dopustila správního deliktu ve smyslu § 125f odst. 1 zák. o silničním provozu tím, že jako provozovatel osobního motorového vozidla tov. značky Seat Altea RZ 4P0 7746 v rozporu s § 10 odst. 3 zák. o silničním provozu nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemních komunikacích, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené tímto zákonem, neboť na podkladě oznámení Městské policie Plzeň

bylo zjištěno, že 29.10.2013 v době okolo 18:40 hod. neznámý řidič s předmětným vozidlem neoprávněně zastavil a stál v Plni na vozovce pozemní komunikace Smetanových sadů v úseku označených dopravní značkou B 28 (zákaz zastavení), čímž porušil ust. § 4 písm. c) zák. o silničním provozu, kdy toto jednání vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zák. o silničním provozu. Rozhodnutí Magistrátu města Plzně napadl odvoláním žalobce, který k výzvě správního orgánu doplnil odvolání podané v blanketní podobě a uvedl, že namítá, že v řízení nebylo nařízeno ústní jednání. Právnická osoba měla zájem účastnit se dokazování, jehož provádění očekával právě v průběhu ústního jednání. Nenařízením ústního jednání bylo právo právnické osoby kráceno. Dále vyslovil přesvědčení, že správnímu orgánu nevzniklo právo zahájit řízení o správním deliktu, neboť měl věc řešit jako přestupek s konkrétní osobou přestupce, která mu byla známa.

Žalobce v žalobě tvrdil, že neuskutečněním ústního jednání v řízení o správním deliktu došlo k **porušení zásady ústnosti a bezprostřednosti**. Soud neuznal důvodnou námitku, podle níž byl správní orgán na podkladě čl. 6 odst. 1 Úmluvy povinen konat ve věci správního deliktu ústní jednání. Podle **čl. 6 odst. 1 Úmluvy** o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované pod č. 209/1992 Sb. (dále jen Úmluva), *každý má právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu*. Z cit. čl. 6 odst. 1 Úmluvy podle názoru soudu vyplývá, že se vztahuje pouze na jednání před orgánem, který splňuje atributy nezávislosti (tzv. princip plné jurisdikce), tedy v podmínkách českého právního řádu na soud. Ohledně jednání před správním orgánem platí ust. **§ 49 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu**, podle něhož *ústní jednání nařídí správní orgán tehdy, kdy to stanoví zákon, a tehdy, jestliže to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků je nezbytné*.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí dovodil, že neshledal splnění podmínky nezbytnosti nařízení ústního jednání jednak proto, že jednání žalobce bylo řádně zadokumentováno listinnými podklady a dokazování se neprovádělo nad rámec listin, jež byly součástí spisové dokumentace již v době zahájení řízení, a jednak proto, že byly splněny podmínky ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Ve věcech správních deliktů postupují správní orgány z úřední činnosti tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), a v souladu se zásadou vyšetřovací jsou povinny i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena (§ 50 odst. 3 správního řádu). Rozhodné skutečnosti zjišťují z podkladů, které za tímto účelem opatřují. Nejdůležitějšími podklady pro vydání rozhodnutí jsou zejména důkazy (§ 50 odst. 1 správního řádu). Uznat konkrétní osobu vinnou ze spáchání správního deliktu lze pouze na základě závěru o tom, že o tom svědčí dostatek důkazů, které byly provedeny před správním orgánem rozhodujícím o deliktu, nikoli před jiným orgánem (např. policejním). Tato zásada bezprostřednosti jednoznačně vyplývá z ust. **§ 52 věty druhé správního řádu**, podle něhož *správní orgán vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci*.

Provádění důkazů má právo být přítomen účastník řízení, což zakotvuje ust. § § 51 odst. 2 správního řádu, podle kterého *o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování.* V daném případě ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl správním orgánem vyrozuměn o provádění důkazů mimo jednání, o jejichž předmětu byl informován. Obsah správního spisu dokumentující další průběh jednání potvrdil, že žalobce byl následně poučen o možnosti ve stanovené lhůtě se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce této možnosti v celém průběhu řízení nevyužil, a v souvislosti oznámením zahájení řízení ve věci správního deliktu, při podání odporu proti vydanému příkazu, v době podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve věci předmětného správního deliktu a nakonec ani ve správní žalobě, žalobce neuváděl jediný důkaz, který by mohl vyvrátit, či doplnit stav věci zjištěný správním orgánem. Za této situace provedení potřebných důkazů postupem podle § 51 odst. 2 správního řádu mimo jednání nepředstavuje porušení zásady ústnosti a bezprostřednosti, když správní orgán listinné důkazy řádným procesním postupem provedl. Správní orgán současně řádně vyzval žalobce, aby se seznámil s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. V tomto rozsahu soud neshledal, že by správní orgán se dopustil porušení procesních předpisů, které by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Žalobní tvrzení v tomto rozsahu nebylo soudem shledáno důvodným.

V dalších žalobních výtkách žalobcem namítal nedostatek podmínek pro zahájení řízení ve věci správního deliktu podle § 125f odst. 4 písm. a), b) zákona o silničním provozu současně tvrdil, že bylo provedeno nedostatečné šetření k osobě pachatele přestupku, neboť ve věci měl předvolán jako svědek Jiří Pouba.

Podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. *právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*

Podle § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. *obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a*

a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo

b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

Žalobní námitku porušení cit. ust. § 125f odst. 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. neshledal soud důvodnou. Za situace, kdy se policii nepodařilo bezprostředně identifikovat řidiče *přímo v době spáchání přestupku*, může stěžejní vysvětlení o osobě řidiče později podat již jen žalobce jako vlastník a provozovatel vozidla, kterému by měla být známa identita řidiče, jemuž vozidlo zapůjčil. Proto se stalo právně významnou skutečností, že žalobce jako provozovatel předmětného vozidla sám označil jako řidiče P.K., který měl mít v době spáchání přestupku vozidlo ve své dispozici. Tato osoba neposkytla správnímu orgánu

potřebnou součinnost, nepodala žádané vysvětlení a na předvolání k podání vysvětlení ve dvou samostatných termínech se nedostavila. Správnímu orgánu se tím nepodařilo určit žádnou konkrétní osobu řidiče, který se spáchaného přestupku měl dopustit. (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.12.2014 čj. **3 As 7/2014-21**, dostupný na www.nssoud.cz)

Z těchto důvodů správní orgán neměl žádné další možnosti pokračovat v šetření přestupku. Podle názoru soudu tím byla splněna podmínka ust. § 125f odst. 4 písm. a) č. 361/2000 Sb., tedy že byl správní orgán oprávněn projednat správní delikt podle § 125f odst. 1 téhož zákona, neboť učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a poté věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11.12.2014, čj. **3 As 7/2014 – 21** (dostupném na www.nssoud.cz) „*evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci - nástroje spáchání protiprávnosti - z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že takto konstruovaná odpovědnost působí individuálně preventivně vůči provozovateli vozidla, stejně tak jako generálně preventivně vůči okolní společnosti, neboť je zřejmé, že zjevně nastalá protiprávnost spjatá s užíváním a potažmo provozem vozidla nezůstane postižena bez odpovědnosti konkrétní osoby.*“

Žalobní výtka v tomto rozsahu byla soudem rovněž shledána důvodnou.

Vzhledem k tomu, že soud shledal žalobu nedůvodnou, postupoval podle § 78 odst. 7 s. ř. s. a tuto žalobu zamítl.

VI. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán náhradu nákladů nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení: *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením

shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 24. února 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková